

Abeceda s Renatou Fučíkovou

Iveta Novotná

Tentokrát jsem s Abecedou oslovila ilustrátorku Renatu Fučíkovou. Jsem nadšená z jejích ilustrací v knize Růže a krokvice. Její ilustrace mi připadají jako živé obrázky, malované s citem, láskou a jakoby na hedvábí.

První setkání s Renatou bylo při návštěvě našeho klubka v Sukově knihovně v Praze v loňském roce. Renata je velice milá, příjemná mladá dáma, která překvapí svou vzdělaností a všeobecným přehledem, ale zároveň také svojí skromností. Na setkání s ní vzpomínám, nejen já, ještě dnes.

K literatuře měla vždy hodně blízko a již ve třech letech četla. Když byla malá, chtěla být baletkou, archeoložkou nebo kosmonautkou. Ale to všechno, a ještě víc, Vám prozradí Renata ve své abecedě, kterou si upravila sama a vdechla do ní svoje pocity, zážitky, prostě svůj život.

Ještě předtím Vám připomenu několik informací o ní.

Renáta Fučíková je přední česká ilustrátorka. Narodila se roku 1964 v Praze. Vystudovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, ateliér ilustrace a užité grafiky. Ve své tvorbě se převážně věnuje dětské ilustraci, jak knižní, tak časopisecké, a v poslední době též grafickým návrhům známek. Její autorské obrázkové knihy, které si sama píše (Jan Amos Komenský, Tomáš Garrigue Masaryk, Vyprávění ze Starého a z Nového zákona), mají velkou oblibu mezi čtenáři. Spolupracuje s českými nakladatelskými domy: Albatros, Práh, Brio, Knižní klub, Granit, Aventinum, Orbis Pictus. Pracuje i pro zahraniční nakladatelství: Wissen Media Verlag, Bertelsmann (Německo), Gründ (Francie), Rebo (Holandsko), Grimm Press (Taiwan), Kyowon (Jižní Korea). Pravidelně vystavuje – samostatně i s Klubem ilustrátorů dětské knihy, na jehož vedení se podílela několik let. Vystavovala také například v Indii, Iránu nebo v Japonsku. Je spolupředsedkyní Klubu ilustrátorů dětské knihy a členkou výboru České sekce IBBY.

Za svou práci získala řadu ocenění:

Zápis na čestnou listinu IBBY (1998) a První cenu na Bienále ilustrací v Teheránu (1999) za knihu „Vyprávění ze Starého zákona“;

Druhou cenu v soutěži Nejkrásnější kniha (1998) za knihu „Vyprávění z Nového zákona“; Zlatou stuhu 1994, 1995, 1996, 2003, 2005, 2006.

V anketě o nejčtenější a nejoblíbenější knihu uplynulého roku byla vyhodnocena v březnu 2010 a kniha Růže a krokvice, jejíž autorkou je Renata Štulcová, získala několik cen: Cenu knihovníků SKIP a Cenu Noci s Andersenem. Tato kniha získala také prestižní cenu White Raven 2010 - Internationale Jungendbibliothek.

Nyní Renata Fučíková pracuje s Danielou Krolupperovou na nové knize „Obrazové putování historií Evropy“. Malou ochutnávku ilustrací, s dovolením Renaty Fučíkové, můžete vidět již nyní v našem zpravodaji.

Abeceda pro Renatu Fučíkovou

A – je tmavé, hnědočervené, je to střecha domova, je to dětství. Můj dědeček **Archeolog**, moje babička **Akademická malířka**, moje zlatá maminka **Alena** – **Akademická sochařka**, můj **Andělsky hodný tatínek** a moje milovaná sestra **Alenka** – **Architektka**. A je **Architektura domova**.

B – jsou hnědé obroučky **Brylí**, které nosím na nose.

C – je žluté jako prach na **Cestě**.

Č – je černé jako tiskařská **Čerň**, jako **Černá káva** pro povzbuzení, jako **Četba** pod peřinou.

D – je **Duha**, oblouk, co hraje všemi barvami a spojuje k sobě **Dálky**.

E – je modré jako moře **Emocí** a **Empatie**. Je hlubší než intelekt, je starší než moudrost, je cennější než všechny vědomosti světa.

F – je šedo zelené jako laskavé a bystré oči mého muže **Filipa**, které tak dokonale dovedou vnímat krásu vtělenou do tvarů písmen.

G – je nažloutlé jako starý papír, na němž je vytištěna **Grafika**.

H – je temně zelené jako **Hlubina** v tůni, jako **Hudba sfér** v **Hlubokém vesmíru**, jako **Hydrogen**, který tvoří naše těla i ten vesmír.

Ch – je bílé jako naše **Chalupa** pod třemi duby.

I – je tak tenké, že ani nemá barvu. Je to paprsek **Inspirace** a **Intuice**, je to vlákno **Instinktu** a **Intimity**, jež všechny dohromady potřebuje **Ilustrátor** k práci.

J – je **Jasně červené** jako dobré srdíčko mého syna **Jakuba**.

K – je hnědé jako stůl, u něhož sedávám s **Kolegy** i **Kamarády**, když probíráme v **Klubu** ilustrátorů **Knihy** a práci vůbec.

L – je medově zlaté a jantarově průsvitné jako **Láska**.

M - je modravé jako **Mateřské** oblíny kopců kolem řeky **Moravy**, je modré jako plášť věčného krále **Mojmíra**.

N – je šedivé, jako když je **Nouze** o dobré **Nápady**, jako když musím přiznat, že **Nevím**, **Nemám**, **Nemůžu**, **Nestihnu**, **Nedokážu**, **Neumím**, **Nechci**. A to já většinou říct **Nechci**.

O – je prázdnota stočená v nekonečnu jako **Osud** a **Ortel**, jenž nám byl vyměřen.

Ö – je rezavé jako skály ostrova **Öckerö**, kde mám svůj třetí domov. Je to kulatý balvan uprostřed příboje a na něm sedí moje teta a strejda a vyhlížejí lodě na obzoru.

P- je **Prozatím** bez barvy, jako **Příběh**, co zraje v hlavě.

R- jsem já. Sedím, nohu přehozenou přes nohu, kývám si špičkou do **Rytmu** a čekám.

Ř – je šedomodré jako obláček **Řeči** v mrazivém povětří. Jako chvilka, kdy konečně je naplno vidět, co opravdu **Říkáme**. Dokonalý komiks.

S – je zlatozelené a bolestně **Syká** z bodů **Syžetu**, z řádků **Synopse** a **Stránek Scénáře**. S je **Skřípot** perka na papíře, je to **Skladba Slov** a **Sazby** v knize. S na mě hrozivě **Syčí** z temných **Snů** o ne**Splněných** úkolech a termínech. **Sakra!**

Š – je **Škleb** toho zlobivého S, které teď nade mnou slaví vítězství a už si nasadilo korunu. Š se kroutí radostí, když jde všechno **Šejdrem** a **Špatně**.

T - je průsečík **Týmové** práce. Je střízlivě černé a přesné a vyvážené. Balancuje a kombinuje roviny pohledu. T je **Tým Tvůrců**.

U – je šedohnědé jako kamení **U** cesty, když člověk padá **Únavou** a musí na chvíli **Usednout**.

V – je růžová **Viktorka** z prstů, když **Vyhraje**me nad vlastní slabostí.

W- je cihlově rudé jako the **Wall**. Ta zeď už sice spadla, ale suť překáží a prach z ní nám pořád kazí vzduch. Ještě se nedá dobře dýchat.

Z - je fialová **Závrať**, když tékavě vyhlížím směr nahoru i dolů.

Ž – má nepopsatelnou barvu. Ujíždí pod prsty. Klouže. Je to sám **Život**.